

HRVATSKA KOMORA FIZIOTERAPEUTA
VIJEĆE KOMORE
Donje Svetice 46c/IV, 10000 Zagreb

KLASA: 025-03/26-01/01
URBROJ: 333-26-14
Zagreb, 22.04.2026.

Na temelju članka 20. Statuta HKF, Vijeće Komore na svojoj sjednici održanoj dana 22. travnja 2026. donosi

ODLUKU

1. Ocjenjuje se prigovor Aleksandre Kraljević izjavljen protiv Odluke Povjerenstva za izbor i imenovanje, (KLASA: 025-03/26-01/01, URBROJ: 333-26-12, od 7. travnja 2026.) neopravdanim i neosnovanim.

Obrazloženje

Vijeće Komore (dalje: Vijeće) je na svojoj sjednici razmotrilo prigovor Aleksandre Kraljević u svim naznačenim navodima te je u skladu s tim provelo ocjenu cijelog postupka izbora kao i postupanja u predmetnom Povjerenstva za izbor i imenovanje (dalje: Povjerenstvo)

Prije svega Vijeće navodi suprotno navodu Aleksandre Kraljević kako u predmetnom smislu na ovaj postupak izbora nisu primjenjive odredbe Zakona o općem upravnom postupku jer se u predmetnom ne radi o upravnoj stvari kako je jasno definirano naznačenim zakonom. U predmetnom se radi o postupku izbora Predsjednika Komore kao tijela Komore te su u tom slučaju jedino primjenjive odredbe Zakona, Statuta i općih akata Komore ovdje Pravilnika o izboru tijela.

Nastavano Aleksandra Kraljević u točki 1. svog prigovora iznosi da predmetni postupak nije proveden u skladu s odredbama općih akata Komore a o tom ne dostavlja nikakve dokaze već samo navodi tijek izbornog postupka uz isključivo navođenje svojeg viđenja primjenjive pravne norme i k tome osobnog shvaćanja nezakonitosti.

Nadalje u točki 2. prigovora ističe se da Aleksandra Kraljević tek iznosi tijekom izbornog postupka što nije sporno.

U točki 3. prigovora podnositeljica navodi da Povjerenstvo bez ikakvog obrazloženja, navodi da Skupštini Komore predlaže imenovanje gospođe Mirjane Grubišić, što se ne smatra točnim obzirom da u odluci jasno stoji da je *Povjerenstvo dodatno dana 7. travnja 2026. g. provelo i razgovor/intervju s kandidatima kako bi donijeli procjenu za izbor najboljeg kandidata za obavljanje funkcije predsjednika Komore. Povjerenstvo je nakon razgovora/intervjua s kandidatima provelo raspravu te ocijenilo kandidate, potom provelo postupak glasovanja o izboru kandidata te utvrdilo rezultate izbora na način da je svih*

jedanaest članova Povjerenstva jednoglasno predložilo Skupštini Komore imenovanje Mirjane Grubišić za Predsjednicu Komore

Upravo ta činjenica jest jasno obrazložene osporavane odluke Povjerenstva a to je da je Povjerenstvo raspravljalo o svim kandidatima njihovim programima i planovima provelo intervju te jednoglasno ocijenilo gđu Grubišić kao kandidata kojeg se treba predložiti Skupštini, Upravo ta činjenica potvrđuje postojanje s jasno istaknutim obrazloženjem tijeka i načina donošenja odluke koja je donesena odlukom SVIH članova Povjerenstva.

Jednako tako samo osporavano obrazloženje odluke predstavlja i najrelevantniji zapisnik o toj istoj odluci a posebice jer je isti evidentiran i snimkom i kao takav arhiviran te ujedno predstavlja i u formalnom i pravnom smislu zapisnik rada Povjerenstva, pa ne stoji navod podnositeljice da nije provjerljiv niti transparentan tijek postupka i način donošenja odluke kao ni zapis o samoj odluci. Štoviše transparentnost rada Povjerenstva ukazuje osim navedenog i činjenica da je odluka dostavljena svim kandidatima te da se na web stranici Komore objavi plan i program rada Komore predstavljen od svakog kandidata za predsjednika Komore radi javnosti i transparentnosti, a što upućuje da svi članovi jasno mogu vidjeti i ocijeniti svaki pojedini plan i program te u tom smislu ocjenjivati i rad i odluku Povjerenstva. Dakle Povjerenstvo nije imalo namjeru očito kriti svoju odluku za koju su očito bili sigurni da je najbolje i najobjektivnije rješenje a i tim samim činom objave da i svekolika javnost potvrdi i ocjeni objektivnost i transparentnost rada Povjerenstva.

Nadalje što se tiče navoda u točki 4. da je pogrešna uputa o pravnom lijeku te da ista kao takva nije propisana aktom, upravo dokazuje suprotno od mišljenja Aleksandre Kraljević a to je da je Povjerenstvo smatralo da bez obzira što ničim nije propisana mogućnost pravnog lijeka, da je data mogućnost svima kandidatima da iznesu eventualne prigovore. Isto upućuje smatramo, na dodatni element u isticanju transparentnosti rada Povjerenstva. Stoga davanje dodatne mogućnosti nekom kandidatu na prava koja nisu propisana aktima ne može biti i nije razlog formalne nezakonitosti odluke te zapravo pokazuje postupanje da Aleksandra Kraljević ovdje iz niskih pobuda na svaki mogući način ne preže u dezavuiranju formalne ispravnosti odluke kao i postupanja Povjerenstva.

U točki 5. Aleksandra Kraljević navodi kako je osporavana odluka *nezakonita već iz razloga što je donesena od tijela koje u konkretnom postupku nije postupalo u okviru svojih ovlasti utvrđenih mjerodavnim odredbama Statuta Komore i Pravilnika o izboru tijela Komore.*

Pri tom Aleksandra Kraljević iznosi svoje viđenje i tumačenje pravne norme koje ništa drugo ne predstavlja nego paušalni pokušaj manipuliranja nedvosmislene pravne norme.

Naime Statut (članak 27.) je jasno propisao da Povjerenstvo za izbor i imenovanje provodi postupak izbora za Predsjednika. Nadalje Statut je jasno propisao da stalna povjerenstva bira Vijeće Komore, kao i da Vijeće obavlja sve druge poslove koje su definirane općim aktima Komore. Opći akt Komore je i Pravilnik o izboru tijela Komore koji je dodatno dao ovlast Vijeću Komore da bira članove Povjerenstva. I to na način da se u Povjerenstvo biraju

predstavnicima Područnih vijeća što ukazuje da su upravo predstavnici članova „s terena“ bili i jesu članovi osporavanog Povjerenstva.

U kontekstu izjave Aleksandre Kraljević da u *navedenom kontekstu valja istaknuti da sama činjenica da je člankom 11. Pravilnika o izboru tijela Komore predviđena ovlast Vijeća Komore za imenovanje članova Povjerenstva ne podrazumijeva zakonitost takve odredbe, a time niti zakonitost postupanja koje se na njoj temelji*

Vijeće upućuje ovdje Aleksandru Kraljević ali i sve članove kako je upravo Visoki upravni sud u svojoj odluci Poslovni broj: Usoz-305/2023-6 odbacio prijedlog negiranja zakonitosti odredbe prozivanog članka 11. Pravilnika te je s tom odlukom potvrđeno da Vijeće ima legitimitet biranja članova Povjerenstva a Povjerenstvo provoditi ovako propisan izborni postupak.

Nije jasno ako Aleksandra Kraljević osporava na ovakav način legitimitet i legalitet Povjerenstva, zašto se ista uopće upuštala u sudjelovanje i izborni proces te se postavlja pitanje bi li da je imenovana i nominirana od strane Povjerenstva za predsjednicu Komore Skupštini, isto tako i tada negirala opstojnost zakonitosti Povjerenstva i njegova imenovanja.

Zaključno po ovoj točki Vijeće navodi kako činjenica podnošenja zahtjeva za upravnim nadzorom više govori o samim podnositeljima i k tome podnositeljici koji kontinuirano i konstantno imaju za cilj rušiti na bilo koji način instituciju Komore i njenih izabраниh tijela, a koje sve inicijative su se potvrdile kao jalove svih ovih godina.

U točki 6. Aleksandra Kraljević navodi *kako smatra da Povjerenstvo nije ovlašteno provoditi postupak izbora predsjednika Komore na provedeni način jer je tijekom postupka Povjerenstvo provelo razgovore s kandidatima, raspravljalo je i glasalo o kandidatima te je predložilo imenovanje određenog kandidata. Međutim, Statutom, kao temeljnim općim aktom Komore, takve široke ovlasti Povjerenstva nisu propisane, zaključuje.*

Naime Vijeće iznosi kako su ove tvrdnje nastavak pokušaja manipuliranja pravne norme koja je više nego jasna u svom navođenju i propisivanju postupka izbora.

Naime Statutom je jasno propisano da postupak izbora provodi Povjerenstvo. Nadalje istim tim Statutom propisano je da se postupak izbora detaljnije uređuje Pravilnikom o izborima. Upravo tim pravilnikom je jasno dana ovlast Povjerenstvu provoditi postupak izbora na način kako je propisno u članku 3., 4., 5. i 11. Pravilnika. I upravo se u tom Pravilniku u članku 4. navodi da su stručni uvjeti za kandidate oni navedeni u članku 27. Statuta. Stoga ako Povjerenstvo za izbor i imenovanje provodi izborni postupak Vijeće se pita koje bi to drugo tijelo po Aleksandri Kraljević, podnositeljici prigovora bilo nadležno za provođenje izbornog postupka. Skupština je tijelo koje bira kandidata na prijedlog Povjerenstva. Dakle isključiva nadležnost na izboru novog Predsjednika je na Skupštini te ova odluka kao i postupanje Povjerenstva predmetno ne negira niti je u bilo kakvoj koliziji postupanje Povjerenstva i Skupštine.

U točki 7. podnositeljica navodi kako *neovisno o navedenom, odnosno čak i kada bi se prihvatilo da je Povjerenstvo osnovano na zakonit način te da raspolaže navedenim ovlastima, osporavana odluka i dalje je nezakonita jer ne sadrži najosnovnije elemente koje svaka odluka mora sadržavati prema mjerodavnim odredbama ZUP-a, osobito u odnosu na obrazloženje.*

Vijeće navodi pak kako predmetna odluka u svojoj formi sadrži sve potrebne podatke te da je u istoj jasno naznačeno da je Povjerenstvo ocjenjivalo plan i program rada Komore u narednom mandatnom razdoblju te je provelo raspravu o istima te JEDNOGLASNO donijelo svoju odluku. Dakle odluka je u svemu u svojoj formi zakonita i jasna te ni po čemu ne upućuje na bilo koju dvojbu.

Opetovana pozivanja na formu ZUP-a ni po čemu ne stoje zato što izborni postupak ne predstavlja upravnu stvar te se u tom kontekstu forma upravnog postupka ne provodi.

Dakle u ovom izbornom postupku nikoje „upravno tijelo“ ne odlučuje o pravima i obvezama pojedinaca iz „upravnog područja“, dakle ovdje se ne odlučuje o građevinskoj dozvoli ili stjecanju odobrenja za rad ili nekom drugom upravnom pravu kako je to propisano ZUP-om. U ovom izbornom procesu se provodi postupak izbora Predsjednika kao tijela Komore. Izbor predsjednika Komore ne predstavlja „upravnu stvar“ niti se radi o pravima i obvezama pojedinca iz „upravnog područja“. Stoga bilo kakvo pozivanje na postulate upravnog postupanja u ovom izbornom procesu nije primjenjivo te predstavlja prvenstveno pokušaj obmane onih kojima je ovaj prigovor upućen. Stoga ni obrazloženje odluke ili izreka odluke ne treba i ne može sadržavati dijelove kako je isto propisano ZUP-om.

Naime Vijeće postavlja hipotetsko ali i praktično pitanje kako Aleksandra Kraljević smatra da bi ova odluka izgledala u zahtijevanoj formi ZUP koji je propisao da se odluka :

„Sastoji od zaglavlja, uvoda, izreke, obrazloženja, upute o pravnom lijeku te vlastoručnog potpisa ovlaštene službene osobe i otiska službenog pečata javnopravnog tijela ili kvalificiranog elektroničkog potpisa ovlaštene službene osobe ili kvalificiranog elektroničkog pečata javnopravnog tijela.

(Uvod sadržava naziv i osobni identifikacijski broj (OIB) javnopravnog tijela koje je rješenje donijelo, propis o nadležnosti, osobno ime, odnosno naziv stranke i osoba ovlaštenih za zastupanje, osobni identifikacijski broj (OIB) stranke ako joj je dodijeljen i osobe ovlaštene za zastupanje, kratku oznaku predmeta postupka te naznaku je li postupak pokrenut po službenoj dužnosti ili na zahtjev stranke. Uvod sadržava i naznaku da su rješenje donijela dva javnopravna tijela ili više njih ili da je rješenje doneseno u ponovljenom postupku ili po presudi suda nadležnog za upravne sporove ili uz suglasnost, potvrdu ili po pribavljenom mišljenju drugog tijela. Kad je upravnu stvar riješilo kolegijalno tijelo, navodi se dan sjednice na kojoj je stvar riješena.

Izreka sadržava odluku o upravnoj stvari. Izreka mora biti kratka i određena. Kad odluka sadržava rok, uvjet, namet, pridržaj ukidanja ili obvezu sklapanja upravnog ugovora, to treba biti sadržano u izreci.

Izreka se može podijeliti u više točaka. Troškovi postupka utvrđuju se u posebnoj točki izreke, kao i to da žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

Obrazloženje sadržava kratko izlaganje zahtjeva stranke, utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza, razloge zbog kojih nije usvojen koji od

zahtjeva stranaka, razloge donošenja zaključaka tijekom postupka te propise na temelju kojih je riješena upravna stvar. Kad žalba ne odgađa izvršenje rješenja, obrazloženje sadržava i pozivanje na zakon koji to propisuje.

Uputom o pravnom lijeku stranka se obavješćuje može li protiv rješenja izjaviti žalbu ili pokrenuti upravni spor, kojem tijelu, u kojem roku i na koji način. Uputa o pravnom lijeku sadrži i napomenu da se stranke imaju pravo odreći prava na žalbu od dana primitka prvostupanjskog rješenja do dana isteka roka za izjavljivanje žalbe.

Rješenje potpisuje ovlaštena službena osoba vlastoručno ili kvalificiranim elektroničkim potpisom.

Rješenje izdano iz informacijskog sustava javnopravnog tijela može se ovjeriti samo kvalificiranim elektroničkim pečatom“.

I tek letimičnim pogledom na sastavni dio odluke ZUP-a jasno je da nikakva odluka nikogeg tijela Komore pa tako i Povjerenstva nije vezena ni logični ni formalno pravno ovom gore naznačenom formom.

Postupak izbora propisan je dakle općim aktima Komore kao i donošenje potrebnih odluka nadležnih tijela.

Činjenica što je Povjerenstvo tek dalo mogućnost prigovora kandidatima a da isto nije predviđeno pravnim aktom ne može ukazivati na nezakonitost postupanja ili nezakonitost odluke ili pak (manjkavu) primjenu ZUP-a. Dapače isto pokazuje, naglašavamo, da je Povjerenstvo izvan propisane pravne norme pokušalo biti dodatno transparentno i objektivno u svom postupanju i odnosu prema kandidatima.

Aleksandra Kraljević zaključuje kako utvrđene nepravilnosti u konkretnom postupku predstavljaju očita i eklatantna postupanja contra legem, smatra da predmetno postupanje otvara i pitanje osobne odgovornosti osoba koje su sudjelovale u donošenju osporavane odluke, te sumnje na postojanje elemenata kaznenopravne odgovornosti te navodi poduzimanje daljnjih pravnih radnji pred nadležnim tijelima, uključujući podnošenje odgovarajućih prijava nadležnom državnom odvjetništvu, i slično.

Ovakvo postupanje Aleksandre Kraljević Vijeće smatra očitim pokušajima zaplašivanja i prijetnje ne bi li se utjecalo na delegate na predstojećoj Skupštini u odlučivanju o izboru kandidata. Isto predstavlja ponašanje koja jesu očita negiranja priznavanja legitimiteta i legaliteta ne smo jednog nego više tijela Komore a u kojem ponašanju se očituju postupanja koja se mogu definirati najmanje kao i disciplinske povrede te povreda prava i obveza Aleksandre Kraljević kao člana Komore. Vijeće smatra kako je ovo postupanje nažalost jedan u nizu pokušaja imenovane u javnom difamiranju Komore, njenih članova i njenih tijela. Postavlja se pitanje kako osoba koja na ovakav način pokazuje prijezir prema Komori i njenim tijelima uopće pokušava biti kandidat za Predsjednika te iste „neprihvatljive“ Komore.

Vijeće se ponovno javno pita kako bi Aleksandra Kraljević postupala da odlukom Povjerenstva predložena kao kandidat za Predsjednika.

Slijedom svega navedenog Vijeće zaključuje da su svi ovdje navodi izneseni paušalni neutemeljeni i svode se isključivo na osobna mišljenja i pogrešna tumačenja pravne norme kao i na osobne maliciozne stavove prema tijelima Komore, njenim članovima i samoj Komori kao instituciji. Stoga je ovaj prigovor ocjenjen kao neopravdan i neosnovan te će kao takav biti prezentiran Skupštini Komore.

Predsjednica Vijeća Komore

Mihaela Črgar

